

יחיאל חזק : שחר עקום

אתה לא תשוב לביתה...
לא תשוב לביתה...
לא תשוב.

היום לפנות-ערב השמש שרושה
העצים במישור הרקב צוקים.
אתה לא תשוב לביתה...

ענלה עם תינוק. חיוף שוהה ותבלת.
סלה מלכלב במטע המשלג.
אתה לא תשוב לביתה...

ניחוס לזהט. אדמה מתמוגגת.
שחור וכבד הוא העמר בגיא.
אתה לא תשוב לביתה...

פרג שנבע במדרון הסחוף. רים צו.
תולית מקריצה של עלמה רוחצה.
אתה לא תשוב לביתה...

שים נקשה. נמלים רודשות. חשיף
סלע מחריש. המדבר המורז.
אתה לא תשוב לביתה...

וצח בית-השחי. רים חיקי. קרצי
השירים אל צחיחות הגזעות. העיט זנק.
אתה לא תשוב לביתה...

מונזה של שיבה. אדמה מצפרת.
אותיות הינקות את חלב הנזיר.
אתה לא תשוב לביתה...

העלמה הרוחצת בדם השחור. ערמה
הקולם פחם. גחליו הקבויות.
אתה לא תשוב לביתה...

שקט נקשת. רחוב שנקצר אל ערבו.
ליל בכבשן. צחוק שנקטף באבו.
אתה לא תשוב לביתה

לא תשוב
לא תשוב לביתה...